

WYROK

Warszawa, dnia 26 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: **Marek Bienias**

Protokolant: **Karina Karpińska**

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 8 grudnia 2025 r. przez wykonawcę **ZARYS International Group Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Zabrze**, w postępowaniu prowadzonym przez **Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 4 w Lublinie**,

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego wykonawcy **Abook Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **ZARYS International Group Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Zabrze** i

2.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **ZARYS International Group Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Zabrze**, tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 4 026 zł 40 gr (słownie: cztery tysiące dwadzieścia sześć złotych czterdzieści groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3 600,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty dojazdu na posiedzenie i rozprawę w wysokości 409,40 zł.

2.2. Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 4 026 zł 40 gr (słownie: cztery tysiące dwadzieścia sześć złotych czterdzieści groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3 600,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty dojazdu na posiedzenie i rozprawę w wysokości 409,40 zł.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 5503/25

Uzasadnienie

Zamawiający – Uniwersytecki Szpital Kliniczny nr 4 w Lublinie – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, pn. „Dostawa rękawic jednorazowego użytku - 3 zadania”, znak sprawy: FDZ.261.32.25.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 299897-2025.

W dniu 8 grudnia 2025 r. wykonawca ZARYS International Group Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Zabrze wniósł odwołanie wobec:

- niezgodne z przepisami ustawy p.z.p. odrzucenie oferty firmy ZARYS International Group sp. z o. o. sp. k. jako spełniającej wymogi w zakresie zadania nr 2,
- zaniechanie czynności wyboru firmy ZARYS International Group sp. z o.o. sp. k. jako najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 2 spośród ofert niepodlegających odrzuceniu.

Odwołujący zarzucił naruszenie następujących przepisów:

1. naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy p.z.p. – poprzez prowadzenie postępowania z naruszeniem zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców;
2. naruszenie art. 226 ust. 1 pkt. 5 ustawy p.z.p. – poprzez niezgodne z przepisami odrzucenie oferty firmy ZARYS International Group sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Zabrze jako niezgodnej z warunkami zamówienia.

Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wniósł o:

- 1) uwzględnienie niniejszego Odwołania w całości,
- 2) unieważnienie czynności odrzucenia oferty firmy ZARYS International Group sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Zabrze w zadaniu nr 2 Zamówienia,

3) nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w zadaniu nr 2 Zamówienia, spośród ofert niepodlegających odrzuceniu,

4) zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego zwrotu kosztów postępowania.

W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę ZARYS International Group Sp. z o.o. sp. z siedzibą w Zabrze, Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 stycznia 2026 r. (pismo z dnia 13 stycznia 2026 r.) wnosił o oddalenie odwołania w całości.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpił wykonawca Abook Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Izba stwierdziła, że Przystępujący zgłosił przystąpienie do postępowania w ustawowym terminie, wykazując interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego.

Przystępujący przy zgłoszeniu przystąpienia do postępowania odwoławczego z dnia 11 grudnia 2025 r. wskazywał, iż zarzuty podnoszone przez Odwołującego są bezzasadne, a odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan prawny ustalony przez Izbę:

Zgodnie z art. 16 pkt 1-3 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2) przejrzysty;
- 3) proporcjonalny.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, stanowiskiem przystępującego, konfrontując je z zebrany w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron, a także uczestnika postępowania odwoławczego złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie dotyczy materii określonej w art. 513 ustawy PZP i podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 517 ustawy PZP. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 ustawy PZP, których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania meritum sprawy. Ponadto w ocenie składu orzekającego Odwołujący wykazał, że posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia zgodnie z przesłankami art. 505 ust. 1 ustawy PZP, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy PZP może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.

Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy przedłożony przez strony i przystępującego, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, biorąc pod uwagę zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz stanowiska złożone pisemnie i ustnie do protokołu – stwierdziła, że rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba zważyła, iż Odwołujący zarzuca w treści odwołania, że Zamawiający bezzasadnie odrzucił jego ofertę w zadaniu nr 2, pomimo spełnienia zdaniem Odwołującego zaofiarowanych rękawic wszystkich wymogów SWZ oraz norm EN 455-1, EN 455-2 i EN 455-3, w szczególności:

- a) w zakresie wymiarów rękawic – poprzez „nadmiernie literalną” interpretację normy EN 455-2:2024 przez Zamawiającego;
- b) w zakresie poziomu protein – poprzez błędną interpretację zapisów EN 455-3 oraz dokumentacji producenta przez Zamawiającego, gdzie Odwołujący stwierdza, że wynik badań przedstawiony przez Odwołującego, tj. < 50 µg/g ma przesądzać o pełnej zgodności z SWZ, zaś wartość 150 µg/g ma być jedynie „wartością referencyjną normy”, a nie deklaracją producenta;
- c) w zakresie AQL – Zamawiający niestusownie zakwestionował poziom AQL, pomimo że wynik 0,65 jest lepszy niż wymagany w SWZ poziom < 1,0, co doprowadziło zdaniem Odwołującego do naruszenia przez Zamawiającego art. 16 ustawy PZP oraz art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP.

Izba zważyła, iż zarzut dotyczący wymiarów rękawic – poprzez „nadmiernie literalną” interpretację normy EN 455-2:2024 przez Zamawiającego, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważyła, iż w poz. 1 dla rękawic chirurgicznych lateksowych pudrowanych sterylnych norma EN 455-2:2024 określa metodologię badania oraz między innymi wartości minimalne odnośnie szerokości rękawic. I tak szerokość mediany w

ww. normie dla rozmiaru 6,5 wynosi $\leq 83 \pm 5\text{mm}$; dla rozmiaru 7,0 wynosi $\leq 89 \pm 5\text{mm}$; dla rozmiaru 7,5 wynosi $\leq 95 \pm 5\text{mm}$; dla rozmiaru 9,0 wynosi $\leq 114 \pm 6\text{mm}$, natomiast Odwołujący (będący jednocześnie producentem) określił szerokość poszczególnych rozmiarów rękawic „safeCare” w Raporcie Inspekcji: dla 6,5 $\leq 82 \pm 5\text{mm}$; dla 7,0 $\leq 88 \pm 5\text{mm}$; dla 7,5 $\leq 96 \pm 5\text{mm}$; dla 9,0 $\leq 108 \pm 5\text{mm}$.

Z kolei w poz. 2 dla rękawic chirurgicznych lateksowych bezpudrowych sterylnych norma EN 455-2:2024 określa metodologię badania oraz między innymi wartości minimalne odnośnie szerokości rękawic. I tak szerokość mediany w ww. normie dla rozmiaru 6,5 wynosi $\leq 83 \pm 5\text{mm}$; dla rozmiaru 7,0 wynosi $\leq 89 \pm 5\text{mm}$; dla rozmiaru 7,5 wynosi $\leq 95 \pm 5\text{mm}$; dla rozmiaru 9,0 wynosi $\leq 114 \pm 6\text{mm}$, natomiast Odwołujący (będący jednocześnie producentem) określił szerokość poszczególnych rozmiarów rękawic „safeCare pf” w Raporcie Inspekcji: dla 6,5 $\leq 82 \pm 5\text{mm}$; dla 7,0 $\leq 88 \pm 5\text{mm}$; dla 7,5 $\leq 96 \pm 5\text{mm}$; dla 9,0 $\leq 108 \pm 5\text{mm}$.

W związku z powyższym, należy zauważyć, że norma EN 455-2:2024 wprost posługuje się pojęciem „szerokości mediany” wraz z określoną tolerancją, jednakże co istotne Odwołujący przedstawiając wyniki badań, które oscylowały wokół wartości granicznych, odnosiły się de facto do parametrów określonych przez samego producenta, a nie do wymogów wynikających z ww. normy, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący.

W ocenie Izby, norma EN 455-2:2024 w sposób jednoznaczny określa dopuszczalne zakresy wymiarów oraz tolerancję mediany, które zostały przyjęte w celu zapewnienia jednolitości i porównywalności wyrobów medycznych dostępnych na rynku. Tym samym, rację ma Zamawiający, że „parametry te mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a ich niespełnienie oznacza brak zgodności z normą”.

Izba zważa, iż Odwołujący wskazuje, że dla rozmiaru 7,0 norma EN 455-2:2024 przewiduje szerokość mediany $89\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$, co daje zakres 84–94 mm, natomiast producent oferowanych rękawic deklaruje $88\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$, co daje zakres 83–93 mm, a w konsekwencji zdaniem Odwołującego „cały deklarowany przedział mieści się w granicach normy”.

Izba nie zgadza się z powyższym stwierdzeniem Odwołującego, ponieważ w ocenie Izby przedział 83–93 mm niewątpliwie nie mieści się w całości w przedziale normatywnym 84–94 mm (tj. w normie EN 455-2:2024). Należy bowiem zauważyć, że część wartości (83 mm oraz zakres 83–84 mm) leży poniżej minimum określonego normą, na co słusznie zwrócił uwagę Przystępujący w piśmie procesowym przy przystąpieniu do postępowania odwoławczego. Nie może więc być mowy o tym, że „cały deklarowany przedział mieści się w granicach normy”, tak jak to widzi Odwołujący.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż przesunięcie tolerancji szerokości rękawicy względem wymogów normy EN 455-2:2024 zostało zastosowane w kilku rozmiarach, co w szczególności widoczne jest w zakresie szerokości rękawic w rozmiarze 9, a w konsekwencji zaoferowane rękawice są węższe niż przewidują wymagania normy EN 455-2:2024.

Nadto, wbrew twierdzeniom Odwołującego, nie nastąpiło żadne „zawężenie” tolerancji. Zarówno norma ($89 \pm 5\text{ mm}$), jak i deklaracja producenta ($88 \pm 5\text{ mm}$) przewidują przedziały o tej samej szerokości (10 mm), a tym samym producent nie zawęził tolerancji, lecz przesunął ją o 1 mm w dół, co prowadzi do wyników poniżej minimum normatywnego wynikającego z normy EN 455-2:2024.

W konsekwencji powyższego, w ocenie Izby, twierdzenie Odwołującego, że „różnica 1 mm nie wpływa na rękawicę”, jest irrelevantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ Zamawiający w postanowieniach SWZ jednoznacznie odsyła do normy EN 455-2:2024.

Poza tym, jak słusznie podnosił Przystępujący „raport producenta opisuje procedurę kontroli wymiarów w oparciu o zmodyfikowany przedział 83–93 mm. Oznacza to, że nawet jeżeli pojedyncza seria próbek miałaby w badaniu wynik mieszczący się przypadkowo w przedziale normatywnym, to system kontroli jakości jako taki nie zapewnia utrzymania wymaganego minimum normy”.

Izba wzięła pod uwagę również to, że wraz ze wzrostem rozmiaru rękawicy jej szerokość powinna odpowiednio wzrastać, co ma „istotne znaczenie dla prawidłowego dopasowania rękawicy do dłoni chirurga oraz dla bezpieczeństwa i komfortu pracy”, na co zwrócił uwagę Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie.

Izba chciałaby w tym miejscu także podkreślić, że Zamawiający określając minimalną długość rękawicy na poziomie 260 mm, zgodnie z normą EN 455-2:2024, nie powoduje pogorszenia właściwości użytkowych wyrobu, ale zwiększa de facto bezpieczeństwo personelu medycznego, gdyż, jak oświadczył Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie: „dłuższa rękawica ogranicza ryzyko podciekania płynów ustrojowych, zmniejsza możliwość zsuwania się rękawicy z mankietu fartucha chirurgicznego, poprawia ochronę przed ekspozycją biologiczną”, z kolei „zbyt wąska rękawica, zwłaszcza w większych rozmiarach, prowadzi do nadmiernego naciągnięcia materiału, zwiększonego naprężenia oraz ryzyka rozdarcia — zarówno na etapie zakładania, jak i w trakcie wykonywania czynności zabiegowych. W konsekwencji stanowi to bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa personelu medycznego oraz pacjenta, u którego wykonywana jest procedura medyczna”.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba doszła do przekonania, że deklarowane przez producenta szerokości rękawic nie spełniają wymagań określonych w normie EN 455-2:2024, a w konsekwencji zaoferowane rękawice są niezgodne z warunkami zamówienia opisanymi przez Zamawiającego.

Odnosząc się do poziomu protein i interpretacji normy EN 455-3, Odwołujący podnosi, że Zamawiający błędnie interpretuje zapisy normy EN 455-3, zaś wynik badań przedstawiony przez Odwołującego w dokumentacji wynosi $< 50 \mu\text{g/g}$, co miałyby zdaniem Odwołującego potwierdzać pełną zgodność z wymogami SWZ (tj. $< 80 \mu\text{g/g}$ oraz $< 50 \mu\text{g/g}$ w zależności od pozycji), z kolei wartość $150 \mu\text{g/g}$ ma być jedynie „granica interpretacyjną” z normy, a nie deklaracją producenta odnoszącą się do oferowanego wyrobu.

Izba w pierwszej kolejności zważa, iż Zamawiający w postanowieniach SWZ w ramach zadania nr 2 w poz. 1 wymagał – poziom protein jako $< 80 \mu\text{g/g}$, natomiast w poz. 2 – poziom protein jako $< 50 \mu\text{g/g}$. Z kolei z raportu Odwołującego wynika, że Odwołujący jako producent w Raporcie Inspekcji w wymaganiach określił poziom zawartości protein jako $< 150 \mu\text{g/g}$, tj. „Poziom protein: max. $150 \mu\text{g/g}$ ”.

Izba chciałaby w tym miejscu podkreślić, iż norma EN 455-3 „nie określa poziomu protein”, czy też „nie narzuca maksymalnego poziomu protein”, lecz nakazuje monitorowanie poziomu protein lateksowych w rękawicach przez producenta, na co zwrócił uwagę Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie oraz na rozprawie, a co nie było kwestionowane przez Odwołującego.

W związku z czym, w ocenie Izby, Zamawiający miał pełne prawo określić „wysokość protein”, ustalając próg na poziomie poniżej $80 \mu\text{g/g}$ w poz. 1 oraz poniżej $50 \mu\text{g/g}$ w poz. 2.

W konsekwencji powyższego, w ocenie Izby, Odwołujący jako producent określając poziom zawartości protein jako $< 150 \mu\text{g/g}$ de facto dopuszcza możliwość w dostawach produktu wartości znacznie wyższe niż wymagające przez Zamawiającego. Tym samym, zdaniem Izby, w warunkach niniejszego postępowania, gdzie Zamawiający wymagał odpowiednio poziom protein $< 50 \mu\text{g/g}$ i $< 80 \mu\text{g/g}$, ww. deklaracja producenta nie zapewnia przez całą partię produktu poziomu protein zawsze $< 50 \mu\text{g/g}$ i $< 80 \mu\text{g/g}$.

W ocenie Izby nie zmienia powyższego, powoływanie się przez Odwołującego na „rzeczywisty wynik badań” wskazujące na $< 50 \mu\text{g/g}$. Należy bowiem zauważyć, że nawet badanie próbki (nr 1, 2, 3 z medianą $18 \mu\text{g/g}$, czy $19 \mu\text{g/g}$, co wynika z Raportu Inspekcji wybieranych, co istotne losowo) nie gwarantuje utrzymania poziomu protein wymaganego przez SWZ w całym okresie dostaw rękawic chirurgicznych.

Poza tym, twierdzenie Odwołującego, że „Jest to jedynie granica interpretacyjna normy, którą posługują się wszyscy producenci rękawic lateksowych” nie zostało w żaden sposób wykazane przez Odwołującego, zwłaszcza patrząc przez pryzmat tego, iż sam producent określił granicę specyfikacji dla oferowanego wyrobu (tj. „max. $150 \mu\text{g/g}$ ”).

Nadto należy zauważyć, że Zamawiający określając poziom protein na poziomie $< 50 \mu\text{g/g}$ i $< 80 \mu\text{g/g}$ miał na celu „maksymalne ograniczenie ekspozycji personelu chirurgicznego na alergeny lateksowe i zwiększenie bezpieczeństwa użytkownika rękawic chirurgicznych”.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby, dopuszczenie możliwości poziomu protein wyższych niż wymaganych przez Zamawiającego, tj. zgodnie z Raportem Inspekcji „Poziom protein: max. $150 \mu\text{g/g}$ ”, świadczy o niezgodności z warunkami zamówienia opisanymi przez Zamawiającego.

Odnosząc się zaś do zarzutu dotyczącego AQL, w ocenie Izby zarzut ten podlega oddaleniu.

Izba zważa, iż zgodnie z treścią SWZ, Zamawiający wymagał: „raportu z badań producenta lub deklaracji zgodności producenta lub certyfikat wydany przez jednostkę notyfikowaną potwierdzającą poziom AQL poniżej 1,0 dla wszystkich rozmiarów po zapakowaniu, zgodnie z normą EN 455-1,2,3 lub równoważną”.

Z kolei w Raporcie Inspekcji Odwołujący jako producent zarówno co do rękawic chirurgicznych pudrowanych, jak i bezpudrowych oświadczył, że: „Wyżej wymieniona partia towarów została poddana kontroli w odniesieniu do norm EN 455-1:2020 +A1:2022, EN455-2:2024 oraz EN455-3:2023, podczas której próbki wybierano losowo, korzystając z Planów jednokrotnego pobierania próbek do zwykłej kontroli (...)”.

Niezależnie od powyższego, Izba zważa za Odwołującym, iż „Norma EN 455-1 przewiduje, że AQL bada się na wyrobie gotowym, czyli po finalnym procesie wytwarzania i pakowania — nie istnieje alternatywny test „przed” lub „po” zapakowaniu”, a co nie było kwestionowane ani przez Zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie ani Przystępującego w piśmie procesowym, jak również na rozprawie.

Co istotne, na co Izba zwróciła uwagę, że test wodny AQL 0,65 (szczelność wodna) przedstawiony przez Odwołującego w Raporcie Inspekcji, w ocenie Izby potwierdza szczelność bariery wyrobu na poziomie wyższym niż poziom wymagany przez Zamawiającego w SWZ ($< 1,0$), gdzie Odwołujący w Raporcie Inspekcji wyraźnie zaznaczył, iż: „Wyżej wymieniona partia towarów została poddana kontroli w odniesieniu do norm EN455-1:2020 +A1:2022, EN455-2:2024 oraz EN455-3:2023 (...)”.

Tym samym, w ocenie Izby zarzut dotyczący AQL jest zasadny, jednakże, należy w tym miejscu podkreślić, iż zgodnie z art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, Izba uwzględni odwołanie w całości lub w części, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, konkursu lub systemu kwalifikowania wykonawców.

Ze względu na to, iż w ocenie Izby, zarzuty co do „wymiarów rękawic” i „poziomu protein” są niezasadne, skutkuje tym, iż

mimo uznania przez Izbę zarzutu co do AQL za zasadny, naruszenie przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP w zakresie AQL, nie będzie miało istotnego wpływu na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Z powyższych względów, odwołanie w zakresie zarzutu co do AQL podlega oddaleniu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 2 lit. a, b, d w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając kosztami postępowania Odwołującego. Jednocześnie Izba nie uznała za uzasadnione koszty Zamawiającego co do dwóch opłat skarbowych za udzielone pełnomocnictwa.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: